

DZIADOWSKI (9) ai

a oraz o jasne.

sg m N dziadowski (2). ◊ A dziadowski (1). ◊ f G dziadowski(e)j (2). ◊ pl G dziadowskich (2). ◊
A subst dziadowskié (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII i XIX w.

1. Przymiotnik od „dziad” ‘ojciec ojca lub matki’; *avitus* Mącz, Cn; *pappous* Mącz (4) : Pappous, Latine *avitus*, *Dziądowski*/ *Itárooycowski*. Mącz 276c; *Ták rósć/ piękny Michniku/ iákobyś połpiełzył Wiekiem/ á oczy iefcze dziądowłkié náciefzył KochFr* 122; *Ten [Zygmunt] pożegnawłzy fwe Filándłkie grody/ Y obłápióne wodámi narody/ Ná Thron dziądowłki fzcześliwie wftępuie GrochKal* 21.

Szereg: »ojczysty i dziadowski« (1): *Wypráwili tedy zaráz Pánowie Koronni do Litwy Połty/ ktorzyby Sigmuntá ná Krolestwo Polłkie Oyczyfte y Dziądowłkie przyprowadzili StryjKron* 707.

2. Przymiotnik od „dziad” ‘przodek’ (4) : [o ptakach] *Oćiec fię przypátruiąc iák pokrzywká włafny: Widząc Kukułczy narod y duży y krałny: Miłuié páśierbiętá/ á wżgardza rodzone/ Ze krwi iego dziądowłkiew y z żółtká łpłodzone. KlonWor* 61.

Wyrażenia: »dziadowska wiara« (1): *Pánie oyczewyście od dziądowłkiew y prądziądowłkiew dawney y vtártey wiary Chrystufowey odftąpili SkarKaz* 44a.

Szeregi: »(nie) ojcowski i (ani) dziadowski« (2): *ZEmomyflaw ná oycowłkie mieyłce wftąpił/ kthory fię też nie wyrodził od oycowłkich áni dziądowłkich obyczáiw. BielKron* 343; *StryjKron* 350.

»dziadowski i pradziadowski« (1): *SkarKaz* 44a cf »dziadowska wiara«.

3. Przymiotnik od „dziad” ‘starzec’ (1): *Senilis – Do itarego przinalezaci, dziadowski. Calep* 697b.

Synonim: 1. *staroojcowski*.

Cf **DZIADOW, PRADZIADOWSKI**